

2020.05.05. Bibliaóra

Előfohász: „Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!”(Zsolt133,1b) Ámen

Ének: 230:1-5 „Áll a Krisztus szent keresztje...”

Előíma: Zsoltárok könyve 62

„¹A karmesternek, Jedútúnak: Dávid zsoltára. ²Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget. ³Csak ő az én kösziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig. ⁴Meddig támadtok egyetlen emberre, miért akarjátok mindnyájan megölni? Olyan, mint a düledező fal és a bedőlt kerítés! ⁵Csak azon tanácskoznak, hogyan taszítsák le a magasból. Hazugságban telik kedvük, szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. (Szela.) ⁶Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet. ⁷Csak ő az én kösziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom. ⁸Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az Isten. ⁹Bízzatok benne mindenkor, ti népek, öntsétek ki előtte szíveteiket, Isten a mi oltalmunk! (Szela.) ¹⁰Csak pára az emberek élete, hazug látszat a halandóké. Ha mérlegre kerülnek, a páránál is könnyebb mindegyik. ¹¹Ne bízzatok zsarolt javakban, rablott holmival ne kérkedjete! Ha gyarapszik is vagyontok, ne bizakodjatek el! ¹²Szólott egyszer az Isten, és ezt a két dolgot értettem meg: Istennél van az erő; ¹³nálad van, Uram, a szeretet. Te megfizetsz mindenkinek tettei szerint.” Ámen

Ószövetségi ígerész: 1Mózes 4,1-16

„¹Azután Ádám a feleségével, Évával hált, aki terhes lett, megszülte Kaint, és azt mondta: *Fiút kaptam az Úrtól.* ²Majd újból szült: annak testvérét, Ábelt. Ábel juhásztor lett, Kain pedig földművelő. ³Egy idő múlva Kain áldozatot vitt az Úrnak, a föld gyümölcséből. ⁴Ábel is vitt az elsőszülött bárányokból, a kövérjükből. Az Úr rátekintett Ábelra és áldozatára, ⁵de Kainra és áldozatára nem tekintett. Emiatt Kain nagy haragra gerjedt, és lehorgasztotta a fejét. ⁶Ekkor azt kérdezte Kaintól az Úr: *Miért gerjedtél haragra, és miért horgasztod le a fejed?* ⁷Hiszen ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta. ⁸Egyszer azt mondta Kain a testvérenek, Ábelnak: *Menjünk ki a mezőre! Amikor a mezőn voltak, rátámadt Kain a testvére, Ábelra, és meggyilkolta.* ⁹Akkor az Úr ezt mondta Kainnak: *Hol van Ábel, a testvéred? Kain ezt felelte: Nem tudom! Talán őrzője vagyok én a testvéremnek?* ¹⁰De az Úr így szólt: *Mit tettél? Testvéred kiontott vére kiált hozzám a földről.* ¹¹Most azért légy átkozott, kítaszítva arról a földről, amely megnyitotta a száját, hogy befogadja testvéred kiontott vérének a kezéből. ¹²Ha a földet műveled, nem adja többé neked termőerejét. Bujdosó és kóborló leszel a földön. ¹³Ekkor Kain azt mondta az Úrnak: *Nagyobb a büntetésem,*

semhogy elhordozhatnám. ¹⁴Íme, elűztél ma erről a földről, el kell rejtőznöm színed elől, bujdosó és kóborló leszek a földön, és meggyilkolhat bárki, aki rám talál. ¹⁵De az ÚR azt felelte neki: Nem úgy lesz! Ha valaki meggyilkolja Kaint, hétszeresen kell bűnhődnie. Ezért jelet tett az Úr Kainra, hogy senki se üsse agyon, ha rátalál. ¹⁶Ezután elment Kain az Úr színe elől, és letelepedett Nód földjén, Édentől keletre.

Kedves Testvéreim! A bibliai testvérpár történetén keresztül ma szembesülhetünk azzal, hogy nem volt tökéletes a kapcsolat az ugyanazon anyától és apától született gyermekek között. Míg sok esetben azt várnánk egy-egy bibliai történettől, hogy vezessen abban, hogy hogyan is kell helyesen cselekedni, és reagálni adott helyzetben, addig egyedül Jézust Krisztust állíthatjuk ilyen példaként magunk elé.

Az első férfi és nő megteremtése után, megszületik az első gyermek. S az édesanya kijelentése van előttünk: „*Fiút kaptam az Úrtól.*” Az élet folytatódik. Isten nem fejezi be azzal, hogy kiúzi az első emberpárt az Éden kertből, hanem gyermekáldásban részesíti Évát, aki felismeri, hogy ki az, aki megajándékozta. S amiről a folytatásban olvashatunk az első gyermek születés után, az az első család, az első istentisztelet, az első munkamegosztás, az első jelei a különböző foglalkozásoknak. S annyira tökéletesnek tűnik az egész, miközben az első családon keresztül a bűn utat talál magának ebbe a világba. Előttünk van az első haláleset is – Kain megöli Ábelt. Az idősebb testvér megöli a fiatalabbat.

De nézzük meg az előzményeket. Kain földműveléssel foglalkozott, ami egy letelepedett életmódot kíván. Ábel pedig juhász volt, ami magába foglalta azt is, hogy állandóan vándorolt.

Mindketten áldozatot vittek az Úrnak, abból amivel foglalkoztak. Kain a föld gyümölcséből, Ábel pedig az elsőszülött bárányokból, a kövérjükből. Ők végezték el az első hálaadó istentiszteletet.

A történet nem részletezi, hogy Isten miért becsülte le Kain áldozatát. Több példa is van arra az Ószövetségben, hogy az állatáldozatot és a növényáldozatot is elfogadta az Úr.

Később a Zsidókhoz írott levélben olvassuk, hogy: „*Hit által ajánlott fel Ábel értékesebb áldozatot, mint Kain, és ezáltal nyert bizonyosságot arról, hogy ő igaz, mert Isten bizonyosságot tett áldozati ajándékairól, úgyhogy hite által még holta után is beszél.*” (Zsid11,4)

Ez is bizonyítja, hogy Isten előtt nem sokat ér az idő, a cselekedet, az áldozat, az adakozás abban az esetben, ha nem szívből, ha nem hittel végzem az én személyes istentiszteletem. S mégis mennyi minden tud haragot kiváltani a ma élő emberből is, ha úgy gondolja, hogy ő elvégezte a kis áldozatbemutatóját és Isten fogadja azt úgy, ahogyan ő elképzelte.

Kain nem tudott magán uralkodni, „*haragra gerjedt és lehorgasztotta a fejét*” még mielőtt elvesztette.

Isten dönt, Ábelt választja, az ő áldozatát, és az Isten választottját az ember, sőt testvér megöli. De még mielőtt Kain irigysége, féltékenysége, dühe és haragja tettekké fajult az Úr megszólítja és kérdez tőle. Állapotára kérdez rá. Egy belső érzésre és egy külső testtartásra mutat és cselekedetére – az áldozatbemutatásra. Az Úr tudott a gondolatairól, arról is, amelyek az áldozatbemutatás előtt kavarogtak benne és arról is, amelyek közben és azután. A 7. versben mintha arra mutatna rá, hogy hát ő is tudja, hogy nem jól cselekedett.

„...nem úgy, mint **Kain**, aki a gonosztól volt, és meggyilkolta a testvérét. És miért gyilkolta meg? Mert az ő **cselekedetei gonoszak** voltak, a testvére cselekedetei pedig igazak.”(1Ján3, 12)

Az emelt fő várja, hogy az Úr fordítsa felé az orcáját, kész az áldásban részesülni. Az emelt fő kész lelkileg az Úr szemébe nézni, és egyenesen áll meg az áldozatbemutatás előtt és után is. Ebben a szakaszban nemcsak Ábel az áldozat, hanem Kaint is legyőzi *az ajtóban leselkedő bűn*. De ezelőtt Kain figyelmeztetve van, hogy uralkodjon rajta. Hiszen ő is Isten gyermeke, Ő adta, és kész is megmenteni az indulatai fogságából. Csak az a kérdés, hogy az ember mit akar?

Istenünk így keres ma bennünket is. Még meg tudunk állni, ha esetleg az indulataink vezetése alatt bármire is készülünk. A gonosznak mai napig az tetszik a legjobban, ha egyet az Isten gyermekei közül gáncsolhat el. A bűn ott leselkedik az ajtó előtt. S egy nap hány ajtón lépünk be és ki, milyen indulattal és fővel járunk a lakásunkban, az udvarunkon, a városban, az üzletekben.

Amikor ott van mellettem a testvér, a házastárs, a szülő, a gyermek mit teszek, hogyan szólok, mi az, ami a gondolataimban kavarog. „*A bűn az ajtó előtt leselkedik.*” Istentől szabadságot kaptunk arra, hogy döntsünk egy-egy élethelyzetben, de kinek engedelmeskedünk. A mai napig intő és figyelmeztető Úrnak, vagy az indulataink vezetnek bennünket, miközben a bűn megfertőzi testvéri kapcsolatainkat, sőt képes meg is ölni. A bűn átka folyamatosan terjed és súlyosbodik.

Míg Ádám és Éva esetében Isten és ember közötti kapcsolat romlik meg, Kain és Ábel esetében az ember-testvér kapcsolat is.

De Isten számon kéri a kiontott vért, ami az ősi gondolkodás szerint a léleknek, az életnek a hordozója és bosszúért kiált.

„*A benneteket éltető vért pedig számon kérem. Minden élőlénytől számon kérem azt, az embertől is. Számon kérem az ember életét: egyik embertől a másiktól.*”(1Móz 9, 5)

Kainnak menekülnie kell, mindig újabb termőföldet kell keresnie, közben pedig rettegni attól, hogy az idegenek megölik. Félelmét azonban feloldja az Úr, amikor jelet tesz a homlokára. Egyfajta védelemben részesül.

Ádám és Éva után minden ember ugyanazzal a döntéssel szembesül: Engedelmeskedni Isten szavának, vagy szembeszállni vele. Isten figyelmeztető szava, amit Kainnak mondott, ma nekünk is szól: *„Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta!”* (1Móz 7b)

17-24

„¹⁷És Kain a feleségével hált, aki terhes lett, és megszülte Énókot. Majd várost épített Kain, és a fia nevéől Énóknak nevezte el. ¹⁸Énóknak született Írád, Írád nemzette Mehújáélt, Mehújáél nemzette Metúsáélt, és Metúsáél nemzette Lámeket. ¹⁹Lámek két feleséget vett magának: az egyiknek Ádá volt a neve, a másiknak Cillá. ²⁰Ádá szülte Jábált. Ő lett a sátorlakók és pásztorok ősatyja. ²¹Testvérének Júbál volt a neve. Ő lett minden citerás és fuvolás ősatyja. ²²Cillá is szült: Túbalkaint, mindenféle réz- és vasszerszám kovácsmesterét, továbbá Túbalkain húgát, Naamát. ²³Egyszer ezt mondta Lámek a feleségeinek: Ádá és Cillá, hallgassatok szómra! Lámek asszonyai, figyeljetek mondásomra! Embert ölök, ha megsebez, gyermeket is, ha megüt. ²⁴Ha hétszeres a bosszú Kainért, hetvenhétszeres az Lámekért!”

Kedves Testvérem! Lukács 3, 37-ben szintén megvan ez a családfa, sőt Jézusban teljesedik ki.

Kain utódaiban a jó és a rossz keveredett. Míg, mint zenészek, kovácsok és földművesek hozzájárultak egyfajta fejlődéshez, addig Kain rossz tulajdonságait is örökölték.

Két utódról tudunk meg többet, ők pedig Énók és Lámek.

Énók: az első városépítés. „⁵Hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mivel elragadta őt az Isten. Elragadtatása előtt azonban bizonyosságot nyert arról, hogy Isten szemében kedves.” (Zsid11, 5) ott van a hit hősei között.

„¹⁴Ezekről is prófétált Énók, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt: „Íme, eljött az Úr szent seregeivel, ¹⁵hogy ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntessen minden istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden káromló szóért, amelyet istentelen bűnösökként ellene szóltak.” (Júd 14-15)

Énók Istennel járt, hívő életet élt. Nem meglátogatta Istent, hanem Vele járt. Nem előzte meg Istent, és nem is maradt mögötte, Vele járt.

Lámek: Míg Kain szégyellte bűnét és büntetését, utóda Lámek, szinte dicsekedett azzal, hogy elszánt emberek állnak mögötte. „²³Egyszer ezt mondta Lámek a feleségeinek: Ádá és Cillá,

hallgassatok szómra! Lámelek asszonyai, figyeljete mondásomra! Embert ölök, ha megsebez, gyermeket is, ha megüt. ²⁴Ha hétszeres a bosszú Kainért, hetvenhétszeres az Lámekéért!”

Lámelek szinte dicsőíti a bűnt, hősi éneket énekel magáról. Megfigyelhetjük az első embertől kezdve, hogy Ádámot, amikor Isten keresi, elrejtőzik, de végül beismeri tettét azzal, hogy a figyelmet Évára tereli. Kaintól, amikor megkérdezi Isten, hogy „Hol van a testvéred?, Kain szinte letagadja, amit tett „Mi közöm hozzá?” Lámelek esetében az Úr már nem kérdez.

Nem ugyanez történik ma is, a ma élő ember életében? Könnyebb hárítani a felelősséget, letagadni, amit tettünk, sőt van, hogy még büszkék is vagyunk arra, hogy a cselekedeteinket a saját szemszögünkben igaznak valljuk, miközben messze járunk a helyes cselekedetektől és szavaktól. A körülöttünk élőket öljük, ha nem is kézzel, sokszor szóval, halálos sérüléseket vagyunk képesek ma is okozni.

A bosszú és az állandó háború azonban nem viszi előre a népet. Ha a halál helyett életet szeretnénk, akkor ideje lenne a megbocsátás útjára lépni a bosszú helyett. Nem éppen örömhír az, hogy a halálom – meggyilkolásom további vérontást hoz magával.

„²¹Akkor Péter odament hozzá, és ezt kérdezte tőle: „Uram, hányszor vétkezhet ellenem az én atyámfia úgy, hogy én megbocsássak neki? Még hétszer is?” ²²Jézus így válaszolt: „Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is.” (Mt18, 21-22)

25-26.

„²⁵Ádám újból a feleségével hált, és az fiút szült, és Sétnek nevezte el, mert azt mondta: Adott nekem Isten más utódot Ábel helyett, akit meggyilkolt Kain. ²⁶Sétnek is született fia, akit Enósnak nevezett el. Akkor kezdték segítségül hívni az Úr nevét.”

Amikor Kain fia megszületett, Kain városépítéssel ünnepelte meg. (4,17)

Amikor Sét fia megszületett, Isten nevének segítségül hívásával ünnepeltek.(4,26)

Az Enós név magyar jelentése (erőtlen, meggyengített, esendő, roskatag) „ember”. (Ádám=ember) Segítségül hívja Istent, ami azt jelenti, hogy ő az első imádkozó ember, Istennel közösséget hoz létre.

Míg eddig a folyamatos romlást látjuk, megjelenik Isten kegyelme és szeretete is. Az új életben, az új lehetőség jelenik meg Isten részéről. „*De ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem;*” (Róm5, 20b)

Amikor érezzük, hogy kiárad Isten kegyelme az életünkre, vajon mi segítségül tudjuk hívni az Urat? Lehet kiáltani a nyomorúságban, a betegségben, a veszteségben, s ami még fontosabb a kegyelmi időszakban élve el lehet fogadni az elkészített bocsánatot. S aki Isten bűnökét megbocsátó erejéből és kegyelméből él az képes lesz rálépni a megbékélés útjára, azt

nem a harag és a gyűlölet húzza le egy mély örvénybe, hanem az Úr emeli fel a tekintetét abba az irányba, ahonnan minden időben a megmentés érkezik Jézus Krisztus által. Ámen

Ének: 329:2 „Nem éltem még e föld színén...”

Újszövetségi ígerész: Máté evangéliuma 2, 19-23

„¹⁹Amikor Heródes meghalt, íme, az Úr angyala megjelent Józsefnek álmában Egyiptomban, ²⁰és ezt mondta: „Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, és menj Izráel földjére, mert meghaltak azok, akik a gyermek életére törtek.” ²¹Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját, és Izráel földjére ment. ²²Amikor azonban meghallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik atyja, Heródes után, félt oda visszatérni. Miután pedig kijelentést kapott álmában, Galilea területére vonult vissza; ²³és amikor odaért, abban a városban telepedett le, amelyet Názáretnek neveztek, hogy beteljesedjék, amit a próféták mondtak: názáretinek fogják őt nevezni.”

Kedves Testvéreim!

A földi uralkodók életének és uralkodásának volt, van és lesz kezdete és vége. Egy uralkodót egykor *nyugalanság fogott el* már csak Jézus születésének hírére hallva is. Ez az uralkodó mindent megtett azért, hogy megtalálja a gyermek Jézust és megölje. De Isten tervének és akaratának útjába senki és semmi sem állhat. Heródes már nem folytathatja szörnyűségeit. Kr.e. 4-ben még a páskaünnep előtt meghalt, s így Józsefék hazamehettek Egyiptomból Izráel földjére.

– „*íme*” – Az isteni cselekvés üdvtörténeti jellegét emeli ki.

József itt ebben a részben 3. alkalommal kapott álmában angyali üzenetet. S eddig mindhárom (Mt 1,20; Mt 2, 13; Mt 2,19) esetben egy utasítást kapott, amelyek után az eseményeket nem az ő tervei és akarata befolyásolták, hanem az Úr megmentő ereje. Egyik esetben sem kérdez vissza, minden alkalommal engedelmesen követte az Úr angyalának utasításait. József olyan „*igaz ember volt*”, akit kiválasztott magának az Atya Isten, hogy földi nevelője legyen egyszülött Fiának. Hiszen nemcsak Mária részesült Isten kegyelmében, hanem József is, aki méltó eszköz volt Isten kezében.

Betlehembe nem térhettek vissza, mert a következő uralkodó Heródes fia – Arkhelaosz, olyan kegyetlen uralkodó volt, mint az apja. Joggal félt oda visszamenni, de így teljesedhetett be mindaz, amit a próféták mondtak. S így kerül Názáret a Messiás nevével kapcsolatba.

Ézsaiás próféta 11,1 „*Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről.*”
(nezer=sarj, hajtás)

Zakariás próféta 6,12 „¹²Ezt mondd neki: Így szól a Seregek ÚR-a: Van egy férfi, akinek Sarjadék a neve, mert helyette sarjad, és felépíti az ÚR templomát.”

János evangéliuma 1, 45 „⁴⁵Fülöp találkozott Nátánaéval, és így szólt hozzá: „Megtaláltuk azt, akiről Mózes írt a törvényben, akiről a próféták is írtak: Jézust, a József fiát, aki Názáretből származik.”

Van egy hely, ahol már a Jézus személyét meghatározó názáreti bennünket is érint.

Ez a hely a kereszt, ahol a felirat INRI- A názáreti Jézus, a Zsidók Királya. „*Pilátus feliratot is készíttetett, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA*” (Jn19,19)

Ő, mint király ma is uralkodik. Ma is szól Szentlelke és Igéje által. Ma is keres és megszólít az Úr, s igaz, hogy nem álmunkban, de ébren is csak Róla álmodhatunk, amikor egy-egy Ige telibe talál szívünk hústábláinak olyan részeit gyógyítva, ahol az űrt csak Ő töltheti be. Ámen

Pintér Béla: Átölel jelenléted

Átölel jelenléted, ébren is csak Rólad álmodom. Várom Rád, Azt remélem, Szelíd hangod újra meghallom. Hűség, Igazság, Szentség árad rám. Itt állok. Megváltva a Te szent trónodnál! Rólad szóljon minden új [ének]! Felemelt kezekkel dicsérlek. Nálad tisztább nem volt, és nem lesz, Jézus.

Az a biztonság, Ami Nálad vár, Minden álmomnál többet ér!

Utóima: Kegyelmes Urunk! Köszönjük neked, hogy Te egykor nemcsak Józsefhez szóltál, hanem ma is megszólalt a Te Igéd, ma is keresett bennünket, ma is megvizsgált és rámutatott olyan indulatokra, amelyek helytelen irányba vihetnek.

Kérünk Téged szabadíts meg minket a gonosztól...hogy az ajtó előtt leselkedő bűn ne uralkodjon rajtunk, hanem a Te segítségével hadd tudjuk legyőzni az irigység és a harag szülte vágyakat és bűnöket.

Köszönjük, hogy a názáreti Jézus felvitte a keresztre a mi bűneinket, s naponként érezhetjük szereteted, kegyelmed és hűséged.

Hálát adunk ma neked azért, hogy ezen a héten a Te szent hajlékodban ünnepelhetjük vasárnapunkat. Urunk, kérünk, őrizz bennünket láthatatlan ellenségünktől, Te védj és óvd meg mindazokat, akik már lélekben készülnek erre az alkalomra.

Könyörgünk a mi kapcsolatainkért, ma elsősorban testvéri kapcsolatainkat hozzuk eléd. Kérünk, Te csepegtess békességet oda, ahol arra szükség van. Kérünk, hadd tudjunk a Te szeretetedből táplálkozva szeretni a közelünkben, vagy tőlünk távol élő testvéreinket.

Segíts abban, hogy ne csak vérszerinti testvéreinkkel törekedjünk a békességre, a megértésre és a szeretetre, hanem azokkal a Krisztusban testvérekkel is, akikkel együtt hívjuk segítségül Szent neved, amikor „Mi Atyánk..”-nak szólítunk.

Könyörgünk a mi betegeinkért, idős testvéreinkért, a családokért, iskolákért, mindazokért, akik a mögöttünk álló időszakban is éheztek és szomjaztak a Te Igéd igazságát. Maradj kérünk őriző Pásztorunk. Jézusért, hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „...aki segítségül hívja az Úr nevét, az üdvözüli.”

Ének: 455: 1-9 „Testvérek menjünk bátran...”